

Af flere ærede Medlemmer er der, til min store Forundring for Resten, blevet udtalt Betæneligheder ved en Bevilling til landøkonomiske Foredrag, og der blev udtalt, at disse Foredrag gjorde i Virkeligheden ikke nogen Nytte, og der var ingen, der gik efter at høre dem. Jeg vil dog her lægge et godt Ord ind for disse landøkonomiske Foredrag. Jeg tror, de have ikke ringe Betydning. For mig er der ikke Tvivl om, at disse Foredrag have udrettet ikke saa lidt. Det kan godt være muligt, at det er faa Folk, der gaa efter disse Foredrag, men det er i hvert Fald Folk, der ere stærkt interesserede, og det er Folk, der ville lære noget, og det sker da ofte, at de fange et og andet, og saa er der igen andre, der lære af dem. Jeg tror derfor, at man kan være vis paa, at disse Foredrag som Helhed have haft ikke ringe Betydning, og jeg vil anbefale, at denne Bevilling i det mindste foreløbig maa blive staaende. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Christiansen: I Anledning af de Udtalelser, der fra flere ærede Medlemmer ere fremsatte i Dag til Forsvar for en begrænset Tid, inden for hvilken der kunde tiltaas Ejere af anerkendte Besætninger en Statsunderstøttelse, og ogsaa i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne fra ærede Medlemmer, der have været lidt betænkelige over for hele dette Spørgsmaal, skal jeg blot svare, at det forekommer mig, at der foreligger en vis Misforstaaelse over for denne Sags reelle Betydning. Jeg kan ikke se rettere, end at man noget sammenblander det med det almindelige Præmieringssystem, som det foregaar ved Landboforeningerne paa deres Dyrskuer, eller — som det enkelte Steder har været forsøgt — Præmiering, nemlig af hele Kvæghold. Jeg tror, det maaske ligger noget i, at vi ere komne til lovlig meget at tale om Præmiering og Belønning, og dette har maaske igen sin Grund i, at den Statsunderstøttelse, som paatænkes, staaer opført i Anmærkningerne som en Grundpræmie. Det, der her tilsigtes, er jo, at Staten skulde træde støttende til ved Ophjælpning og Bevaring af Avlscentre for de forskellige Husdyr. For Svineavlens Vedkommende skulde der ligefrem ydes en pekuniær Støtte til Oprettelse af saadanne Centre, medens det for Kvægets Vedkommende menes, at der er Materiale inden for de nuværende Besætninger til Dannelsen af disse Centre. Naar man saa har udfundet disse, vil Staten støtte dem, for

at de kunne udvikles, opretholdes og bevares. Herom ere vi vel alle sammen enige. Men saa mener jeg, at det underlige og det noget misvisende kommer frem, dersom man nu vil tage Bestemmelse om, at fortsætte denne Foranstaltning ud over det Tidsrum, som der her er Tale om. Jeg ser for Resten ikke rettere, end at det staaer Lovgivningsmagten fuldstændig frit at sige nej til disse Bevillinger, dersom de om 3 à 4 Aar skulde blive forlangte paa ny; men i alt Fald, skulde de fortsættes, mener jeg, det misvisende kommer frem, naar man siger, at de Besætninger, der hidtil have staaes som de bedste, skulde træde til Side, for at andre kunne komme frem paa denne Plads. Jeg har ingenlunde udtalt, at ingen andre skulde komme til, jeg har derimod udtalt mig for en Nedsættelse af Maksimumsbeløbet, fordi jeg sikkert tror, at der er mange eller i alt Fald flere, end man i Øjeblikket kan tænke sig, der kunde faa en saadan Statsunderstøttelse og fortjene den, og jeg har særlig udtalt, at jeg kunde godt tænke mig, at der inden for Besætninger, som i deres store Helhed ikke kunne komme med, kunde findes Grupper af Individier, der fortjente Statsunderstøttelse, for at de kunde holdes vedlige. Jeg kan i det hele taget henholde mig til en Udtalelse, som fremkom i Gaar fra den højtærede Landbrugsminister, naar han sagde, at han saa ikke, at dette Spørgsmaal var brændende i Øjeblikket. Det kan jeg heller ikke se, at det er, det bliver først aktuelt igen, naar den første Periode er udløben, disse 2—3 Aar ere gaaede. Blicher der saa Tale om, at de Besætninger, som nu faa Statstilskud, skulde konkurrere paa ny, kan denne Sag tages op til Overvejelse igen her i Tinget, og jeg mener, at det fører ikke til noget at fordybe sig i en Diskussion om dette for Øjeblikket. Jeg skal i saa Henseende blot minde om det gamle Ord: kommer Tid, kommer Raad, og jeg skal derfor for Øjeblikket ikke diskutere længer om denne Sag.

N. Jensen: Jeg antager, at man fra alle Sider kan være enig om, at jo mere vi have hørt om Spørgsmaalet angaaende Avlscentre, desto mere maa man give den ærede Ordfører Ret i den Betragtning, at man her staaer noget famlende over for en Ting, som er ny og ikke prøvet, og det var ogsaa det, jeg allerede gjorde gældende i Gaar. Jeg er bange for, at man ved at vedtage for mange Bestemmelser skulde komme til at vedtage noget, der vilde blive hindrende for at faa denne